

La UdL impulsa estudis universitaris de Fisioteràpia a Àfrica

Amb la Xarxa Vives i organismes de cada país per posar en marxa la titulació

Implementar els estudis universitaris de Fisioteràpia amb les competències i habilitats adaptades, d'una banda, a l'espai europeu d'educació superior, i de l'altra, al context polític, econòmic i sociosanitari dels països, per tal d'enfortir els seus respectius sistemes de salut, és l'objectiu del programa **Fisiàfrica**.

Impulsat per l'**Oficina de Desenvolupament i Cooperació (ODEC) de la Universitat de Lleida** [[/sites/universitat-lleida.ca/serveis/ODEC/](http://sites.universitat-lleida.ca/serveis/ODEC/)], aquest projecte de cooperació internacional que ha fet seu la **Xarxa Vives** [<http://www.vives.org/>](que aplega les universitats dels territoris de parla catalana), s'ha posat en marxa aquest mes a Moçambic, mentre que a Gàmbia va començar el passat **n o v e m b r e**.

Una trentena de joves, més d'una vintena a Moçambic i set a Gàmbia, inicien la titulació de Fisioteràpia amb els plans d'estudis elaborats conjuntament per professorat de les universitats de la Xarxa Vives i representants dels ministeris de Salut d'ambdós països, la Universitat de Gàmbia i l'Institut de Ciències de la Salut de Moçambic.

El projecte, que implica docents de les universitats de Lleida, Girona, Illes Balears, Vic, València i Miguel Hernández d'Eix que hi van a fer classes, es preveu implantar a Ghana, pel que fa als estudis de màster, i no es descarta estendre'l a altres països un cop el programa -actualment en fase pilot- comenci a donar resultats. Finançat per les diferents universitats que hi participen, Fisiàfrica també compta amb 101.250 euros de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

L'interès del programa rau en introduir la titulació específica de Fisioteràpia, ja que no s'imparteix com a tal sinó vinculada a estudis de Medicina o d'Infermeria. En països com els que inclou Fisiàfrica, malalties prevalents com ara la tuberculosi, la malària o la sida, solen provocar seqüeles funcionals i limitacions neurològiques secundàries que precisen de suport fisioterapèutic. Si hi sumem el fet que els plans de salut governamentals i internacionals se centren en la prevenció d'aquestes malalties, i no en el tractament de seqüeles, és necessari capacitar fisioterapeutes per reduir les limitacions funcionals de la població, una causa important de pobresa.

El component més innovador del programa és que la titulació incorpora recursos i coneixements locals. Així s'impartiran matèries sobre salut comunitària local i sobre les teràpies tradicionals que utilitzen els 'traditerapeutes' africans, tot incorporant-los com a docents. D'aquesta manera, es pretén recuperar i legitimar aquestes pràctiques i incloure els 'traditerapeutes' als sistemes de salut del país, mitjançant la posada en marxa de serveis de

rehabilitació funcional a les comunitats.

D'altra banda, Fisiàfrica està vinculat a dos tesis doctorals de les universitats de la Xarxa Vives, una de les quals, sobre l'estudi de la discapacitat i les teràpies tradicionals que hi donen tractament, està sent realitzada per la professora de la UdL, Carme Campoy, sota la direcció d'Albert Roca, director de l'ODEC. En aquest sentit, Roca destaca la importància que Fisiàfrica estigui associat a aquestes recerques, ja que serviran també per avaluar la fase pilot del projecte, que finalitzarà previsiblement al 2017 amb la primera promoció de fisioterapeutes de Gàmbia i Moçambic.